

[Finansministeren.]

ærede Medlem Hr. Borgbjerg og det ærede Medlem Hr. P. Munch, at hvad der er indvundet efter Nedskæringen af de sociale Love, gaar helt og holdent til Lettelse af disse uhyre misundelsesværdige Rigmænd, hvis Formuer afkaster de Beløb, som jeg har talt om. Det er ogsaa en fuldstændig forkert Paastand, for det, der blev indvundet ved Nedskæringen af de sociale Love, blev mere end opslugt alene ved de Nedsættelser paa 21 Mill. Kr. af Post- og Godstaksterne, som blev gennemført i Fjor.

Med Hensyn til de direkte og indirekte Skatter skal jeg, for ikke at optage det høje Tings Tid, ikke komme tilbage til de Bemærkninger, jeg alt tidligere har gjort. Baade det ærede Medlem Hr. Borgbjerg og det ærede Medlem Hr. P. Munch ved jo saa udmærket godt, hvordan den Sag staar. De ved saa udmærket godt, at det er Indtægternes Svinden, den højst formindskede Afkastning af Formuer, der er anbragt i Skovbrug, Landbrug, Handel, Industri og Søfart, som har gjort, at vi er kommet ned fra det Forholdstal, som raadede i Inflationstiden, til det Forholdstal, som raader nu. Og de ved ogsaa meget godt, i hvor høj Grad Toldskatterne er formindskede af den Grund, jeg paapegede, nemlig fordi vi har Vægttold, og fordi Varepriserne i saa høj Grad er steget, at vi derved har faaet en Formindskelse af vore almindelige Toldskatter og særlig af dem, der berører Menigmand, en Formindskelse, som man ikke kender Magen til i noget andet Land.

Saa faldt der en Del Bemærkninger om Fordelene ved Kronestigningen, naturligvis skulde denne Lov være en udstrakt Haand til dem, der har tjent ved Kronestigningen. Jeg tror dog alligevel, vi kan være enige om — og jeg syntes ogsaa, jeg hørte ligesom en svag Erkendelse deraf fra de ærede Medlemmer —, at alle de, der har deres Formuer anbragt i Landbrug, Skovbrug, Handel, Søfart og Industri, har vist ikke tjent ved Kronestigningen, men tværtimod tabt. Men saa var det Papirformuerne, der havde tjent. Ja, der var det, jeg tillod mig den maaske efter de ærede Medlemmers Smag lidt for realistiske Bemærkning, at det kræver et meget stort Regnestykke at fastslaa det, det kræver en Udredning af, hvad de samme Formuer har tabt under Inflationen, den Gang de Penge, de fik ud af deres Papirer, kun var halvt saa meget værd. Det vil blive et besværligt Regnestykke at regne

dette Forhold nøjagtigt ud. Naturligvis kan der være nogle, der har tjent, men jeg tror, at der i hvert Fald er flere, der har tabt.

Jeg skal saa med et Par Bemærkninger vende mig til Selskabsbeskatningen. Min Hovedbestræbelse her har været at opnaa en Formindskelse af den Selskabskat, vi har, og som efter min Mening er alt for høj. Det er ogsaa en af de Skatter, der er steget saa kolossalt siden 1912. Efter Skatteloven af 1912 var Selskabskatten 3 pCt., nu bevæger den sig fra 7 til 20 pCt. Det maa jo her erindres, at dette er en Skat paa den Udnyttelse af Kapitalen i Erhvervsøjemed, som for Byerhvervenes Vedkommende er den absolut almindelige, og som findes i saa godt som alle vore store Virksomheder. Det maa endvidere erindres, at det er en udpræget Dobbeltbeskatning. Denne Dobbeltbeskatning kunde gaa som saa meget andet, den Gang da Satserne var lave, da kunde der være nogen Mening i den, men der bliver mindre og mindre Mening deri, jo højere Satserne stiger. Og den bliver atter her særdeles skadelig for Erhvervslivet, fordi vi giver de Kapitaler, der er anbragt i Aktieselskaber, saa overmaade ringe Kaar her i Landet gennem den høje Beskatning.

Det har altsaa staaet for mig saadan, at naar der er Tale om Foranstaltninger paa Skattevæsenets Omraade, som skal lette Krisen for Erhvervene, er en Nedsættelse her i høj Grad paakrævet, og det er jo ogsaa en Betragtning, som ikke er fremmed selv for Socialdemokratiet i andre Lande. Det er kun her, at Socialdemokratiet stiller sig paa det fuldstændig forbenede Standpunkt, at saa snart det drejer sig om større Kapitaler og store Selskaber, er alt tilladt, selv den mest udprægede Plyndringspolitik. Det ærede Medlem Hr. Borgbjerg behøver kun at se hen til sin sikkert højt skattede Partifælle Mac Donald i England, som benyttede sin korte Regeringstid til at gennemføre en meget væsentlig Lettelse i Selskabsbeskatningen for de engelske Selskaber ved en fuldstændig Ophævelse af den Corporation Tax, som havde været gældende i Efterkrigstiden. Gud give, vort højtærede Socialdemokrati en Gang kunde forstaa blot en Brøkdel af det, som deres engelske og svenske Partifæller forstaaar paa dette og paa andre Omraader.

Det ærede Medlem Hr. Borgbjerg kom med en sart Hentydning til, at jeg er Medlem af Bestyrelsen for Store Nordiske Telegrafelskab, og der laa vist egentlig